

Transcript Contentprikkel met Marianne Dijkshoorn over toegankelijke evenementen

Marrit: Deze keer in Contentprikkel:

Marianne: En het kan ook gewoon heel goed zijn dat iemand die slecht ter been is gewoon de trappen op naar de tribune is gelopen, maar bij de evacuatie ineens wel een uitdaging heeft omdat diegene niet zo snel is in de trappen aflopen.

Marrit: Mijn naam is Marrit en in deze podcast leg ik uit hoe jij als ondernemer en contentmaker toegankelijke content simpel kunt inzetten, zodat iedereen begrijpt wat jij de wereld wil vertellen. Dit is Contentprikkel.

Intromuziek eindigt

Marrit: Hallo Marianne, leuk dat je te gast wil zijn in mijn podcast. Zou je jezelf even willen voorstellen?

Marianne: Ja, goedendag. Mijn naam is Marianne Dijkshoorn. En ik ben eigenaar van het bedrijf Welkom, Toegankelijkheid & Evenementen. En ik hou me voornamelijk bezig met toegankelijkheid bij evenementen.

Marrit: Ja, en hoe ben jij met je bedrijf begonnen?

Marianne: In 2008 wilde ik heel graag met mijn gezond ogende vrienden naar een festival. Een festival dat op een heuvel georganiseerd werd. Voor mij, als iemand die slecht ter been is, is het best lastig om en een heuvel op te lopen en te genieten van een festival. Ik heb daarom de organisatie benaderd van: ik zou heel graag willen komen, maar zo kom ik er niet in. Kunnen we er wat aan doen? Ze gaven toen aan van: prima, maar kun jij met advies komen? Dat advies dat heb ik ingewonnen in het buitenland, want in Nederland was toen letterlijk niets te vinden. Onder andere in België worden sinds 1999 al festivals toegankelijk gemaakt. Ook de UK is al heel wat jaren bezig. Dus met de informatie die uit het buitenland kwam heb ik dit festival toegankelijk kunnen maken. Ik studeerde toen Vrije Tijdsmanagement. Mijn docenten vroegen mij al heel snel: Ja, mooi project, kun je daar gastcolleges over geven? Dat heb ik gedaan. Toen ben ik daar ook nog in afgestudeerd. Maar ik wilde

iets gaan doen waarvoor ik vier jaar heb gestudeerd. En dat is voornamelijk evenementenorganisatie. Zo ging ik het werkveld in. Alleen 2011 tot en met 2014 waren ook de jaren van de financiële crisis. En we hadden gewoon weinig evenementen. In 2014 ben ik freelance voor mezelf begonnen. Omdat er steeds meer mensen op de evenementenmarkt freelance gingen werken en ik dacht van dat kan en wil ik ook. En zodoende is Welkom Toegankelijkheid en Evenementen ontstaan. In 2014 was het voornamelijk mijn bedoeling om heel veel evenementen te organiseren. En een beetje toegankelijkheid te doen om mijn hoofd boven het maatveld uit te steken. Inmiddels is dat wel helemaal omgedraaid. En ben ik voornamelijk bezig met het geven van advies over toegankelijkheid bij evenementen voor mensen met een verschillend type beperking.

Marrit: En hoe heb je je dan verdiept in andere beperkingen destijds?

Marianne: Hoe ik me verdiept heb in andere beperkingen. In 2016 merkte ik onder andere dat er heel weinig kennis en literatuur beschikbaar was over überhaupt toegankelijkheid. En voor fysieke beperkingen vond ik er echt wel een heel groot gat. Hoe groot moet bijvoorbeeld een rolstoeltoegankelijk toilet zijn? Nou ja, goed. Dat ben ik gaan uitwerken in aantekeningen. Nou, die aantekeningen, dat werd op een gegeven moment zoveel dat dit gewoon een compleet boek werd. En daarbij ben ik me ook breder gaan specialiseren in andere beperkingen. En heb ik heel veel gesproken met ervaringsdeskundigen met een andere beperking. En ik zeg altijd maar, één ervaring is geen ervaring. Dus ik heb meerdere mensen met visuele beperkingen gesproken. Maar ook meerdere mensen met bijvoorbeeld autisme of niet aangeboren hersenletsel. En zodoende ben ik me daarin gaan specialiseren eigenlijk.

Marrit: Je aantekeningen werden een boek. Ik heb het net gelezen. En inderdaad, wat je zegt, er staan ook de afmetingen van zo'n toilet in. Dat soort dingen, heel praktisch allemaal. Hoe ben je dan van je aantekeningen een boek gaan maken destijds?

Marianne: Nou ja, mijn aantekeningen, dat werden op een gegeven moment echt wel meer dan 40 vol getypte Word-pagina's. Nou ja, toen was ik daar mee bezig en toen vertelde ik er mensen over. En toen kreeg

ik eigenlijk de vraag: Waarom zou je er geen boek van maken? Want volgens mij hebben er echt heel veel mensen behoefte aan jouw kennis op het gebied van toegankelijkheid. Nou, en op dit moment ben ik zelfs bezig om dat boek in het Engels te vertalen, omdat er vanuit het buitenland en dan letterlijk van Amerika tot aan Australië, tot aan Japan, tot Oezbekistan, er ook gewoon vraag is naar deze kennis over toegankelijkheid.

Marrit: Maar dat is wel heel gaaf ook, dat je dan straks ook daar in de winkels ligt of bij de mensen die dit werk doen.

Marianne: Ja, absoluut. En dat had ik gewoon nooit verwacht toen ik hier in 2014 mee begon.

Marrit: Nee, want je denkt eerst misschien ook van: Oh het is helemaal geen grote markt ofzo. En hoeveel mensen willen nou echt toegankelijkheid op hun evenementen, zeg maar. Want heb je dan niet ook heel lang moeten strijden om evenementen en dingen toegankelijk te krijgen?

Marianne: Ja, absoluut. Ik ben echt begonnen met de fase trekken aan een dood paard. En inmiddels is dit paard een veulen wat heel graag wil en wat gewoon heel hard de weg aan het zoeken is naar de mogelijkheden eigenlijk. En ja, dat is heel erg leuk om te zien. En ja, op dit moment reis ik gewoon letterlijk het hele land door om overal lezingen te geven aan gemeenten. Maar ook om organisatoren te adviseren over toegankelijkheid, evenementenlocaties. Ja, te schouwen op toegankelijkheid. Ja, er gebeurt op dit moment heel veel. En ja, dat is heel gaaf om te doen. En ook een van de meest gave dingen die ik heb gedaan het afgelopen half jaar was op de Best Event Awards in Rome staan. Dat is een wereldwijde Awards show waar eigenlijk het beste van de evenementenmarkt gepresenteerd wordt. En de organisatie heeft mij gevraagd van: Toegankelijkheid wordt steeds belangrijker in ieder land, kun jij eens een inclusieparcours uitzetten waar mensen gewoon een rolstoelervaring kunnen hebben op een evenementenlocatie? Nou ja, dat heb ik gedaan. En niet alleen rolstoelervaring. Ik heb mensen ook laten lopen met een taststok. Ik had speciale oordoppen alsof mensen doof waren. Op een overvolle evenementenlocatie gaf dat gewoon echt best

wel heel veel bewustwording bij mensen. En ja, dat was mijn eerste internationale opdracht. Maar ja, er gaan er absoluut meer volgen.

Marrit: Ja, helemaal als je boek straks overal ligt.

Marianne: Zeker waar. Dus ja, dat zijn echt wel dingen waar ik echt heel erg naar uitkijk. En ja, weet je, ik heb echt inmiddels alle hoeken van Nederland gezien, zeg maar. Echt tussen Groningen en Maastricht. Er zijn weinig dorpen en steden die ik nog niet heb aangedaan met mijn toegankelijkheid.

Marrit: Oké, en gaat het dan vooral echt om die bewustwording zoals met zo'n parcours? Of doe je ook nog echt de organisatie van evenementen?

Marianne: Nou, ik zou echt wel heel graag meer organisatie van evenementen willen doen. Want dat mis ik wel een beetje. Alleen, op dit moment ben ik vooral bezig met lezingen over bewustwording. Maar ook met serieus toegankelijkheidsadvies van grote theaters of evenementenlocaties die mij uitnodigen en die echt letterlijk zeggen van: ja, wij willen heel graag dat iedereen hier naar binnen kan, maar hoe kunnen we het nu beter toegankelijk maken voor mensen met een beperking? Nou, vanuit de evenementenindustrie werk ik heel erg met gastvrijheid. Ja, en die gastvrijheid vind ik echt dus erg belangrijk. Dat we daar echt, zeg maar, vanuit gastvrijheid gaan kijken hoe we het evenement gewoon beter toegankelijk kunnen maken. En ja, voor mij bestaat toegankelijkheid eigenlijk ook uit drie fases. En de allereerste is toegankelijkheid. Als er geen informatie op je website staat of je website is niet digitaal toegankelijk dan komen mensen met een beperking minder snel, want heel vaak hebben ze al zo vaak hun neus gestoten. Dan heb je de fase doorgankelijkheid. Je gaat ergens naartoe voor een uitje, bijvoorbeeld een theaterbezoek of een festivalbezoek en dan wil je vooral de podiumbeleving zien. Dus als een locatie aangeeft dat ze een rolstoeltoegankelijk toilet hebben, daar kom je niet voor. Je wil gewoon de hele show zien. En natuurlijk wil je ook nog zelf een drankje bestellen in de horeca. Dus ja, dat is voor mij echt de fase doorgankelijkheid. Hoe kom je door de locatie heen? En dan tot slot hebben we nog de fase uitgangelijkheid. Hoe kom je eruit in geval van een calamiteit? Mensen met een fysieke beperking hebben vaak echt behoefte aan

rolstoeltoegankelijkheid. En vaak zijn niet alle nooduitgangen rolstoeltoegankelijk. Maar hoe weet je dat als bezoeker? Maar bijvoorbeeld ook mensen met een verstandelijke beperking of een andere mentale beperking, die kunnen nog wel eens zo hard schrikken van het brandalarm dat zij zich ergens gaan verstoppen omdat ze angstig worden. Op zo'n moment moet iedereen er gewoon uit. En weet je, ben je hierop voorbereid als BHV-organisatie?

Marrit: En dan gaat het ook om het stukje, zijn alle medewerkers op de hoogte gebracht van toegankelijkheidsdingen.

Marianne: Zeker. En je weet nooit wie er in jouw pand zit. Zeker niet als het een openbaar gebouw is. En dat kan ook gewoon heel goed zijn dat iemand die slecht ter been is, gewoon de trappen op naar de tribune is gelopen. En dus midden op de tribune zit, maar bij de evacuatie ineens wel een uitdaging heeft omdat diegene niet zo snel is in de trappen aflopen. Dus ja, als BHV-organisatie moet je je eigenlijk heel breed oriënteren. Eigenlijk iedereen kan op dat moment in jouw pand zitten. En ik hoorde bijvoorbeeld pas een verhaal van een organisatie die had een brandoefening gehouden. Maar op de tiende etage zaten meerdere rolstoelgebruikers. En ja, de BHV-organisatie had niet zo'n zin om al die mensen de trappen af te sjouwen. Want bij een calamiteit mogen de liften niet meer worden gebruikt.

Marrit: Ooh ja.

Marianne: En toen hebben ze gewoon gezegd van nou weten jullie wat, pak een kop koffie, blijf hier rustig zitten en wij zijn over een uur terug. Sorry, dat kan gewoon niet.

Marrit: Dan ben je nog steeds niet voorbereid als het echt gebeurt.

Marianne: Maar ook qua gastvrijheid, je kan niet een paar gasten afzonderen omdat je zegt van ja wij gaan even een brandoefening houden. En jullie komen er niet uit, dus we laten jullie even zitten. Dat kan gewoon niet.

Marrit: Nee, iedereen moet gewoon mee kunnen doen. En dat is natuurlijk altijd wel een beetje ook de basis van waarom wij dit soort werk doen met toegankelijkheid en bewustwording, dat we allemaal mee willen kunnen doen.

Marianne: Ja, absoluut. En als je in een winkelcentrum om je heen kijkt, dan zie je eigenlijk altijd wel een rollatorgebruiker of een scootmobielgebruiker voorbijkomen. Ja, realiseer je wel dat één op de acht personen in Nederland op dit moment een beperking heeft. En aangezien we behoorlijk aan het vergrijzen zijn, gaat dat alleen maar toenemen.

Marrit: Ja, en heb je nog echt bijzondere dingen meegemaakt qua evenementen?

Marianne: Nou ja, Koningsdag in Rotterdam vond ik heel bijzonder. Het was de eerste nationale Koningsdag die volledig toegankelijk was. Ik heb de gemeente mogen adviseren hierover en de gemeente heeft mij letterlijk naar binnen geschoven bij de organisator. Ja, hier hebben we Marianne en Marianne gaat jullie alles vertellen over toegankelijkheid, want wij willen gewoon een toegankelijk evenement. De organisatie had in eerste instantie zoiets van: nee, nee, nee, nee, gaan we allemaal niet doen. En uiteindelijk heb ik ze kunnen laten inzien dat het met minimale inspanning niet zo heel veel aan kosten en vooral werken vanuit gastvrijheid echt prima toegankelijk kon worden. En zo hebben we uiteindelijk meerdere rolstoelplatformen over de stad kunnen plaatsen. De liveschermen zijn ondertiteld door schrijftolken. En heel veel mensen met een auditieve beperking die hadden zoiets van: ja, maar gebarentaal is mijn taal nummer 1, dus waarom geen gebarentolk? Dat was eigenlijk gewoon niet mogelijk omdat wij het moesten doen van de registratie van de NOS.

Marrit: Oh ja.

Marianne: En ja, de schrijftolken konden prima gewoon het verhaal ondertitelen. En het plein waarop de meeste mensen stonden, daar waren ook allerlei optredende artiesten. Dus uiteindelijk heeft gewoon het grootste deel van het plein naar de ondertiteling staan staren, zodat ze toch de live-intocht van de koning konden volgen. Want ja, de koning ging natuurlijk door de hele stad heen.

Marrit: Oh ja, tuurlijk.

Marianne: En we hadden ook een blindentolk met audiodescriptie die wat extra informatie gaf over de beleving. Zo kreeg koningin Maxima op

een gegeven moment een Feyenoord-sjaal uitgereikt. Nou ja, voor de Rotterdammers onder ons, Feyenoord is wel een dingetje in Rotterdam. Dus ja, weet je, dit was wel echt iets wat je moest zien en dat was heel tof gedaan met de audiodescriptie. En tot slot had ik ook nog een prikkelarme ruimte geregeld waar mensen met bijvoorbeeld niet-aangeboren hersenletsel, of met autisme of met een verstandelijke beperking, wel de intocht van de koning konden zien. Maar niet tussen de drukte hoefden te staan. Ja, en het geeft voor mij nog steeds echt kippenvel dat dit gewoon echt gelukt is. Dus ja, degene die volgend jaar Koningsdag gaat organiseren, die mag zeker bij mij langskomen. Want ja, gemeenten proberen elkaar ook altijd te overtreffen met de Koningsdagviering.

Marrit: Oh ja, natuurlijk ook nog.

Marianne: Ja, want er is natuurlijk wel een klein beetje concurrentie onder elkaar. Dus volgend jaar gaan we het natuurlijk nog veel beter doen. Wat ik ook wel heel tof vind, wat ik momenteel aan het meemaken ben, is dat ik momenteel in de voorselectie zit van de Freelancer of the Year Awards.

Marrit: En wanneer wordt die uitgereikt?

Marianne: De Awards zelf worden in oktober uitgereikt.

Marrit: Ja...

Marianne: En nu is mijn opdracht om een pitchvideo te gaan aanleveren. En daar moet ik zeg maar vanaf eind juni, volgens mij, zoveel mogelijk LinkedIn-likes op gaan krijgen. Dus ja, bij deze misschien een oproepje aan alle luisteraars. Zoek mij even op alsjeblieft, via LinkedIn en geef mij die like. Want ja, weet je, ik wil natuurlijk nog veel meer toegankelijke evenementen waar iedereen van kan gaan genieten. En ja, met deze award kan ik dat heel erg gaan bewerkstelligen. En voor mij is qua ondernemen het vooral belangrijk eigenlijk dat ik, natuurlijk vind ik een goed belegde boterham fijn, maar nog belangrijker vind ik dat iedereen gewoon kan deelnemen in deze maatschappij. En iedereen gewoon kan doen waar die zin in heeft. En niet het zoveelste evenement aan zich voorbij moet laten gaan omdat het gewoon niet toegankelijk is.

Marrit: Omdat je gewoon weer niet mee kan doen en het maar weer moet overslaan inderdaad.

Marianne: Exact dat. En je hoort gewoon zo vaak evenementen of dat nu congressen zijn of festivals. Want dat mensen met een beperking gewoon geen goed zicht hadden op het podium. Het maakt niet uit welke beperking dan ook, maar er was gewoon geen rekening met hun gehouden. En bijvoorbeeld bij congressen zitten mensen heel vaak in het middenpad. En dan heb je zo'n leuke dagvoorzitter. En ja, we gaan nu het publiek verdelen in twee vakken. Het linkervak en het rechtervak. Ik zit in het gangpad, waar hoor ik bij?

Marrit: Uh, ja.

Marianne: Of dat je als iemand met een visuele beperking gewoon de presentaties niet volledig kan volgen, omdat ze gewoon niet zichtbaar zijn en ook niet worden toegestuurd om eventueel door voorleessoftware heen te halen. Het zijn kleine dingen waar je gewoon echt heel veel mee kan oplossen.

Marrit: Het hoeft ook nooit heel moeilijk te zijn. Het kan gewoon heel simpel. Ik vind het heel fijn als ik een tv-serie kan kijken met audiodescriptie bijvoorbeeld. Want ik kan op zich nog wel zien dat er mensen in beeld lopen en dergelijke, maar soms zijn die series zo donker dat ik het verschil ook niet meer goed zie. Maar juist door die audiodescriptie, door dingen die benoemd worden die er gebeuren, kan ik ook beter focussen op het beeld en weer zien wat er wel echt gebeurt. En het plaatje toch nog compleet maken in mijn hoofd.

Marianne: Ja absoluut. En weet je, dit is gewoon echt een stukje van de beleving. Als we even naar festivals kijken, een gemiddeld festival-toegangkaartje kost op dit moment gemiddeld 100 euro. Maar voor die 100 euro wil je wel de artiesten kunnen zien. En natuurlijk weet je dat je in een rolstoel zit en niet dezelfde beleving hebt als je vrienden die naast je staan. Maar op het moment dat jij gelijkwaardig kan beleven en ook die artiesten kan zien, dan heb jij een geweldige dag. Ja, weet je, een gelijkwaardige beleving creëren is niet echt heel moeilijk. Het is gewoon vooral eigenlijk vanaf plan tot uitvoering echt nadenken, kan iedereen meedoen? En ik krijg ook heel vaak de vraag vanuit organisaties, moeten wij mensen met een beperking korting geven? En ik stel hem

altijd terug. Is de beleving bij jou gelijkwaardig? Bijvoorbeeld een dierentuin, kun je daar op een gelijkwaardige manier de dieren zien? Als het antwoord daarop ja is, ja waarom zou je dan korting geven? Maar als het antwoord daarop nee is, dan zou ik toch echt serieus nadenken over korting. Ja, weet je, we zijn allemaal Nederlanders en we willen uiteindelijk allemaal het liefst korting en gratis dingen.

Marrit: ja.

Marianne: Maar goed, voor niets gaat de zon op. Er zijn ook gewoon kosten die betaald moeten worden. Maar bijvoorbeeld mensen die echt serieus iemand nodig hebben, omdat ze anders daar niet heen kunnen. En dat kan liggen op het vlak van persoonlijke verzorging, maar dat kan ook liggen op het gebied van bijvoorbeeld een gebarentolk. Die mensen die meekomen, die zijn aan het werk voor diegene die heel graag die beleving wil volgen. Dus op zo'n moment is een gratis kaartje zeker terecht. Maar dat is gewoon niet op iedereen van toepassing.

Marrit: Nee, heel veel mensen gebruiken inderdaad de begeleiderskaart voor het OV. En dat je die ook mag gebruiken om een begeleider bij een museum of iets anders naar binnen te nemen.

Marianne: Juist, maar een begeleiderskaart, het woord zegt het al, zonder begeleider kun jij de reis niet maken met het OV. En kun je ook het museum niet bezoeken.

Marianne: En wat je ook in je boek heel mooi schrijft, is ook dat die gelijkwaardige ingang met een rolstoel en niet via de achteringang langs vuilniszakken en weet ik veel welke rare routes je allemaal krijgt voordat je een keer ook binnen bent.

Marianne: Ja, nee, dat neemt vaak echt zo een heel stuk weg van de beleving. En dat verhaal waar je op doelt was een galafeest, waar ik met een aantal andere mensen met een beperking in zeer nette kleding daar naartoe ging en ter plaatse aangekomen lag er een bordes voor de locatie. En er komt dus een medewerker naar buiten gerend van: Nou, sorry, maar de ingang is niet zo toegankelijk. Maar jullie kunnen wel via de ingang bij de keuken alsnog naar binnen. Nou ja, oké, prima. Dus ja, wij zijn om het gebouw heen gegaan. Allereerst moesten we door een heel nauw, viezig, vochtig steegje. En toen kwamen we bij de achterdeur

en daar lagen best wel een zak of drie, vier hoog de vuilniszakken opgestapeld van de horeca. Ja, en dat was dan niet echt heel erg prettig om daar met je dure kleding langs te lopen.

Marrit: Nee.

Marianne: En daarnaast, ja weet je, wij gingen kruip door, sluip door, door de keuken. Dus de keukenmedewerkers waren ook verbaasd dat wij er stonden. Maar goed, uiteraard hebben ze ons binnengelaten. Maar wij kwamen dus eigenlijk via de achterkant naar binnen. En daardoor misten we eigenlijk de hele rode loper beleving die er voor de andere mensen wel was. En weet je, ja weet je, dit zijn kleine dingen en uiteindelijk hebben we echt een leuke avond gehad. Maar op het moment dat jouw locatie niet toegankelijk is, ja weet je, zorg dan gewoon voor een toegankelijk alternatief wat ook gewoon publieksvriendelijk is ingericht. Ik heb ook heel vaak bij congressen, die is me echt al te vaak overkomen, dan voor mij is het best lastig om te lopen met een beker drinken. En dan vraag ik wel eens op een congres van: Goh, zou u mij een kopje thee willen uitserveren, naar die statafel daar. De eerste statafel in zicht eigenlijk.

Marrit: Oh ja.

Marianne: En dan krijg ik gewoon heel vaak het antwoord: Nee, het is lopend buffet vandaag. 99,9% van de mensen die hier zijn, die snappen echt wel dat het een lopend buffet is en ook ik begrijp dat. Alleen als ik dus zelf met mijn kop thee ga lopen, dan kun jij dus als medewerker er achteraan met een dwel.

Marrit: Ja.

Marianne: En ja, weet je, de horeca staat natuurlijk voor gastvrijheid. Maar je moet ook beseffen als je zo'n vraag gesteld wordt, waarom zou die persoon niet zelf wat kunnen halen. En als ik gewoon rechtop sta, dan zie je niets aan mij. Maar op het moment dat ik ga lopen, dan zie je echt wel dat ik slecht ter been ben. Dus ja, weet je, dat antwoord dat komt dan af en toe zo rot en zo bot over. Van ja, doen we niet, zoek het uit. Ja, weet je, dat is gewoon niet prettig. En natuurlijk vind ik altijd wel weer een congresbezoeker die zegt van: Oh joh, geef mij die thee maar, ik los het wel voor je op.

Marrit: Oh ja. Maar het is ook niet alsof jij lui bent ofzo. Het is echt wel een reden waarvoor je het vraagt.

Marianne: Ja, absoluut.

Marrit: Nee, dat schrijf je ook in je boek en op je site. Mensen, ga ook gewoon hulp aanbieden. En als mensen die hulp niet willen, dan zullen ze dat ook wel aangeven.

Marianne: Ja, weet je, en dat werkt hetzelfde als dat iedereen een kledingwinkel inloopt. In no-time hebben we eigenlijk een verkoper bij ons: Joh, kan ik je ergens mee helpen? Meestal zeggen we dan van: Goh, we willen even rondkijken.

Marrit: Ja.

Marianne: Ja, soms ben je ergens op zoek naar iets specifiek. En dan kun je inderdaad zeggen van: ja, ik ben op zoek naar dat. En dan kan die medewerker je inderdaad helpen. En natuurlijk, weet je, overdrijven is ook een vak. Ik heb een keer een evenement meegemaakt, een netwerkborrel. En die organisatie had speciaal iemand voor mij vrijgemaakt die mij ging helpen, de hele middag.

Marrit: Oh, ja...

Marianne: Drie meter naar links, vijf meter naar rechts: Kan ik je helpen? Kan ik wat te drinken voor je halen? Heb je wat nodig? Dat was misschien iets te veel van het goede. En zelfs de andere mensen met wie ik aan het netwerken was, die zeiden op gegeven moment na drie keer: word jij niet gek van diegene. Dus ik zeg: Ja... Maar diegene is zo geïnstrueerd dat ze vandaag echt alles zo moet regelen.

Marrit: Ja.

Marianne: Dat was echt een VIP-behandeling die iets te veel was. Maar goed, op het moment dat je één keer iemand vraagt: kan ik je ergens mee helpen? En diegene zegt: nee, hoeft niet. Ik heb op dit moment niets nodig. Dan kun je heel makkelijk zeggen: weet je, als je straks wel wat nodig hebt, ik ben daar te vinden of spreek een collega aan en we helpen je graag.

Marrit: Ja, en je hebt ook wel mensen in je omgeving staan vaak op een netwerkborrel, die misschien ook wel gewoon een drankje voor je mee willen pakken.

Marianne: Ja, absoluut. En de evenementenbeleving die is eigenlijk gebaseerd op de herinneringen die je maakt achteraf. En de herinneringen ga je pas maken op het moment dat je terug in de auto zit of in de trein, misschien voor je festivaltent zit en dan gewoon echt zegt: weet je, die artiest van vandaag was echt heel gaaf. En dan zegt een van jouw vrienden: nou, ik vond hem vandaag wat minder omdat. Dan ga je daar ook je mening op afstemmen.

Marrit: Ja, en dan heb je het ook inderdaad niet over een rolstoeltoegankelijk toilet, want het is fijn dat die er is, maar je gaat het er echt niet een uur lang over hebben.

Marianne: Nee, absoluut niet. En nou ja, je hebt het eigenlijk bijna nooit over het rolstoeltoegankelijk toilet, tenzij die weer slecht toegankelijk is. Maar eigenlijk heb je het vooral over de podiumbeleving. En of je nu een musical kijkt, een concert kijkt of misschien een balletvoorstelling ziet of een congresbezoek, weet je, je hebt het over het programma. En je hebt het niet over het toilet en de drempelloze zone en nou ja, enzovoorts.

Marrit: Ja. Het maakt het wel makkelijker natuurlijk, maar je gaat er niet de hele tijd over door inderdaad. Het is net als dat de lampen in de winkel goed zijn, je gaat ook niet de winkel in waar het donker is. En heb je nog afrondende tips voor andere ondernemers of mensen die een evenement gaan organiseren, waar ze aan moeten denken?

Marianne: Nou ja, allereerst, ja weet je, de mensen die een evenement gaan organiseren. Maakt niet uit wat je doet, of het nou een kleine workshop is of een groot congres of een festival voor 70.000 man. Ga je gewoon vooraf bedenken wie er naar jouw festival komen en segmenteer je doelgroep. En onder elke doelgroep, ook al heb je een doelgroep met advocaten, kunnen mensen met een beperking zitten. Dus zorg dat je er altijd rekening mee houdt. En ja weet je, het boek Maak je event toegankelijk voor iedereen. Dat staat echt boordevol tips hierover, dus ja, het klinkt misschien als sigaar uit de eigen doos. Maar ik kan je echt alleen maar aanraden om dat te lezen. Omdat het ook vaak wordt gezien als toonaangevende literatuur op het gebied van

toegankelijkheid. Nou mocht je nu een museum hebben of een restaurant, waar het woordje event staat, kan je zeker museum, restaurant of wat dan ook lezen.

Marrit: Ja, want dat is ook een cultureel uitje eigenlijk.

Marianne: Ja, absoluut. En eigenlijk alles wat wij in onze vrije tijd doen. Of wij zeg maar nu naar een kooravond om de hoek gaan. Of dat wij naar een theatervoorstelling gaan, of naar een festival, of naar een congres. Mensen gaan er echt op uit. En mensen willen gewoon ook echt een leuke dag uit. En zij verwachten daar ook wat van. En vaak betalen ze entree. Dan mag er echt wel een gelijkwaardige beleving ook zijn.

Marrit: Ja. Zou je je website nog even willen noemen voor de mensen die jou willen opzoeken?

Marianne: Jazeker. Nee, de mensen die mij willen opzoeken, die kunnen het beste kijken op www.geenbepervingmeer.nl. Daarop staat uiteraard mijn hele verhaal genoemd. Ook mijn boek Maak je event toegankelijk voor iedereen is daar te vinden. En ook ben je uiteraard welkom om mij te volgen via LinkedIn. Want daar deel ik eigenlijk de meeste nieuwtjes over toegankelijkheid in de vrijetijdsindustrie.

Marrit: En straks je stemmen natuurlijk, voor je award

Marianne: En absoluut het stemmen, ja zeker. Ik ben echt vereerd dat ik hiervoor in de race ben gekomen. Ik hoop natuurlijk echt op de finaleplek. Maar goed, daarvoor heb ik jullie allemaal nodig. Dus ik hoop dat jullie echt vanaf eind juni allemaal op mij willen gaan stemmen. En dan hoop ik dat ik deze award mag gaan winnen. En als ik hem win, dan ga ik nog veel meer evenementen en vrijetijdsbestedingen toegankelijk maken, omdat ik dit gewoon echt heel belangrijk vind.

Marrit: Ja, ik hoop dat je hem gaat winnen ook.

Marianne: Nou, dankjewel.

Marrit: En dan nu naar de taaltip.

Want is het er op uit gaan? Of erop uitgaan? Of eropuit gaan? Waar moeten de spaties? En waar mag het aan elkaar?

Eropuit gaan is een vaste combinatie. En vaak betekent het iets als een dagje weggaan of een uitstapje maken. Maar het is eropuit aan elkaar en gaan los ervan.

Je kunt dus zeggen: we gaan eropuit. Maar het kan wel voorkomen dat eropuit weer uit elkaar getrokken wordt als je de zin anders schrijft. Dan krijg je bijvoorbeeld: we gaan er elk weekend opuit. Waar op uit wel aan elkaar staat.

Of we gingen er vroeger elke vakantie opuit. Dus opuit staat weer aan elkaar.

Vind je het er nou heel raar uitzien als je het zo ziet staan of leest? Dan kun je beter je zinnen even aanpassen of herschrijven of vertellen waar je heen gaat. En dan zou je gewoon kunnen zeggen: we gaan naar de dierentuin. Of: we gaan elke week naar de speeltuin. Dan zit je niet met het probleem dat je eropuit aan elkaar moet schrijven en het er misschien wel heel lelijk uitziet.

Het woord er, maar ook hier en daar, wordt vaak gecombineerd met een voorzetsel zoals naast, op en uit. En die mogen eigenlijk in alle gevallen aan elkaar geschreven worden. Dus dan krijg je daarop, hiernaast, ervoor, eruit, erin. En dat soort woorden, ja, gewoon aan elkaar schrijven meestal.

Dus je weet het nu, we gaan eropuit deze zomer.

Marrit (*op outromuziek*): Bedankt voor het luisteren naar Contentprikkel. Wil je meer weten over aansprekende teksten, digitale toegankelijkheid en taaltips kijk dan op woordprikkel.nl en schrijf je in voor de tekst- en taaltips.